

sunt un nerușinat, să nu te miri

Ioan Grigoraș

te-aș alerga,
o Doamne,
n-ai să crezi
încet (la început)
apoi mai tare
până ți-aș prinde-n mâini
tălpile verzi
să ți le șterg de rouă și...
mirare...
împotrivindu-te am să-ți găsesc
aluna sânelui de catifea
iar tu țipând
vei spune "te iubesc"
și-atunci ca un nebun
te voi avea
de jos în sus
de-a lungul și de-a latul
cum doar în vise ți-ai imaginat
că ai putea s-atingi,
iubind, înaltul...
de ce zâmbești?
(sunt un nerușinat,
un lup privind ca în povești scufița)
și trupul tău mi-e poezie-n gând
metafora e albă
ca rochița...

Din volumul Apasă tasta enter -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2013